

ומנין לנו שלחן הפנים הוא משלמן המלך? שכותוב (חווקאלמא) וידבר אליו זה השלchan אשר לפניו יהוה. ז"ה - גימטריא שיטים עשרה פנים. ואך כך, מי שיש לו, ציריך לתקן ולסדר על שלחן ארבע כבורות בכל סעודה של שבת, לשולש סעודות - שיטים עשרה פנים.

ואם תאמר שאם אלא שש מהתורה, משום לחם משנה - אלא לא נוכל להזכיר שיש בלי חברו. ר' ר' שיש מלמץלה למטה, וש מלמץלה למטה, בוגר ש שדרגות של הפסה העליון ושל מדרגות של הפסה התחתון. שש בהסתדר, וש בשגלו. (דברים לט') הנperfת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבינו עד עולם.

ולחייבי תורה הם ארבעים חלות. עשרה רבקין, עשרה רבוין, עשרה של חמץ, עשרה של מצה. חורי הם ארבעים. בוגר אות י' מן יהו"ה, ר' פני אדם. י' מן יהו"ה, ר' פני אריה. י' מן יהו"ה, ר' פני שור. י' מן יהו"ה, ר' פני נשר. זהו תקון ראשון של שלמן המלך, שהם עשרה דברים שאריך אדם לנהיג בשלחן השבת.

אחר - לתקן שלחן פמי שאוכל לפני המלך. זהו שכותוב זה שלחן אשר לפניו יהו"ה. טני - נטילת ידים עד שעוד שגורו חכמים, שהם קבשה קשים שביהם ארבעה עשר פרקים. ואך כך ארבעה עשר פרקים הם של יד טmale. והם שמונה ועשרים פרקים. בוגדים נאמר כ"ח יהו"ה, שהם שמונה ועשרים אותיות של פסוק ראשון של מעשה בראשית, שנאמר בהם (במדבר י') ועתה יגדל נא כמ' יהוה. עשר אכבעות רומות לעשרה מאמרות של מעשה בראשית. ומושום זה בארו בעלי המשנה, מי שמלז בנטילת ידים, נזקן מן הארץ. מדוע? משום שיש בהם סוד של עשרה מאמרות ושמשונה ועשרים אותיות שביהם נברא הארץ.

ומנין דלחם הפנים והוא מפטורא דמלפה. דכתיב, (חווקאלמא) וידבר אליו זה השלchan אשר לפניו יהוה. ז"ה: תריסר אגפין. ואוף הכל, מאן דעת ליה, בעי לתקנא ולסדרא על פתוריה, ארבע כבורות בכל סעודה דשבת, לתלת סעודה תריסר אגפין.

ואי תימא לאו אינון אלא שית מדורייתא, משום לחם משנה. אלא לא יוכל למדבר ר', בלבד חבירה, ר' ר', שית מלעילא לתפה, ושית מלתפה לעילא. לקביל שית דרגון דכרסיה עלה. ושית דרגון דכרסיה תפאה. שית באטסיה. ושית באטג'יא. (דברים ט') הנperfות ליהו"ה אלהינו והנגלות לנו ולבינו עד עולם.

ולחייבי תורה אינון ארבעין חלות, עשרה רבקין. עשרה רבוכין. עשרה של חמץ. עשרה של מצה. הא אינון מ'. לגביל י' מן יהו"ה. ר' אגפי אדם. י' מן יהו"ה, ר' אגפי אריה. י' מן יהו"ה, ר' אגפי שור. הא איהו תקונא קדמאות דפטורא דמלפה, אינון עשרה דברים לצריך בר נש לאנaga בפטורא דשבת.

חר, לתקנא פתורא כמו דאכיל קמי מלפה. הרא הוא דכתיב זה שלחן אשר לפניו יהו"ה. תניינא, נטילת ידים, עד שעורא דגזרו רבנן, אינון חמץ קשורין, דבホן ארבעה עשר פרקין. ואוף הכל ארבעה עשר פרקין אינון,ديد שמאלא. ואינון שמנה ועשרים פרקין. לגבלי יהו"ה כ"ח יהו"ה, אינון שמנה ועשרים אתון דקרה קדמאות דעובדא דבראשית. דאטמר בהון, (במדבר י') ועתה יגדל נא כמ' יהוה.

ועשר אכבעאן, רמייז לעשר אמירן דעובדא דבראשית. ובгин דא אוקמהה מארי מתניתין, מאן דמלז בנטילת ידים, געקר מן הארץ. אמא. בGIN דעת ביהן רזא דעשר אמירן, יושמה ועשרים אתון, דביהן אטברי עלמא.

פסוק ראשון של מעשה בראשית, שנאמר בהם (במדבר י') ועתה יגדל נא כמ' יהוה. עשר אכבעות רומות לעשרה מאמרות של מעשה בראשית. ומושום זה בארו בעלי המשנה, מי שמלז בנטילת ידים, נזקן מן הארץ. מדוע? משום שיש בהם סוד של עשרה מאמרות ושמשונה ועשרים אותיות שביהם נברא הארץ.